

"DE KLINK"

Officieel orgaan en informatieblad van het GENOOTSCHAP OUD ZANDVOORT (OPGERICHT 11 DECEMBER 1970)

12e JAARGANG NUMMER 2

APRIL 1992

LOSSE NUMMERS F 3.50

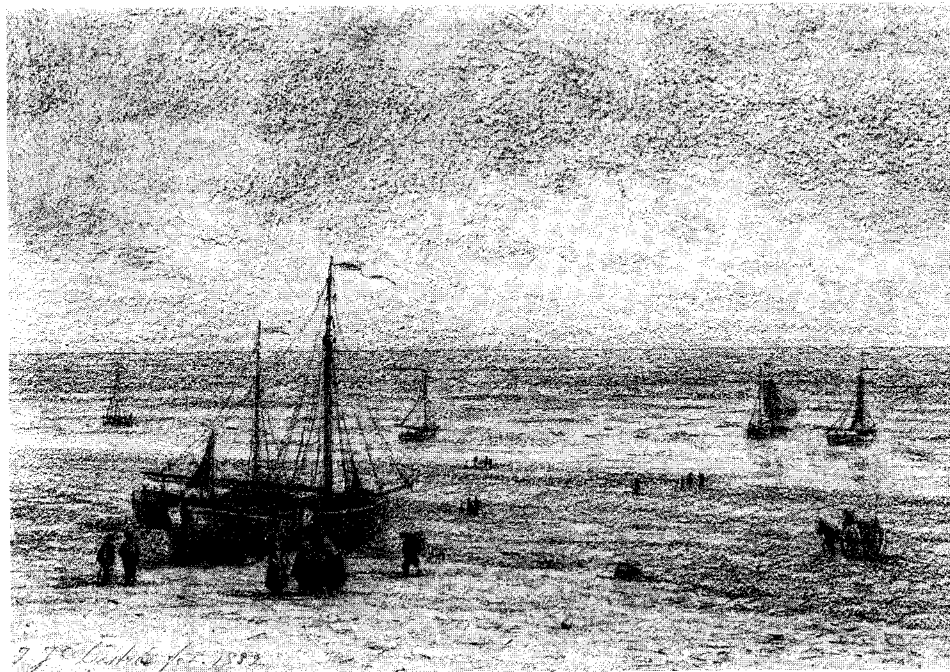
Redactie-adres: M. Weber, Voltastraat 26
2041 CK Zandvoort, telefoon: (02507)-17009

REDACTIONEEL.

Deze aflevering kan begonnen worden met een verheugende mededeling, het bestuur van het genootschap " OUD ZANDVOORT" heeft de heer
C. J. Wester bereid gevonden in de redactie plaats te nemen.
Een welkome aanvulling, waar de overige redactieleden zeer blij mee zijn.
Van diverse zijden ontvingen wij materiaal, tekst zowel als foto's, ter eventuele plaatsing. Hiervoor onze dank, mocht u vinden " wat duurt het lang eer mijn bijdrage geplaatst wordt" wanhoopt niet en blijft uw medewerking verlenen !
In deze aflevering: De GENOOTSCHAPSAVOND,(een verslag).
De ALGEMENE LEDENVERGADERING.(een uitnodiging) Zeker komen!
De schenking gedaan door de familie Glastra verdient uw bijzonder aandacht.
Vond U uw gasrekening ook zo hoog? Bekijk de foto's van het strand in de ijzige greep van de winter 39/40 eens en bedenk hoe hoog deze rekening dan uitgevallen zou zijn. De hartpagina's werden gereserveerd voor eveneens een winterse opname, toen nog geen schaatspakken en noren maar wel veel plezier en een welkome aanvulling voor de kas van "Zeemeeuwen".
Dat de jeugd van Plan Noord zich in 1934 prima vermaakte kunt u lezen en zien in en bijdrage van Albert v.d. Moolen.
H. Dees leverde een bijdrage uit een ver verleden, met daarop een deskundig commentaar van mevr. v.d. Oord-Wisker, terwijl het heden aandacht krijgt door u er kennis van te laten nemen dat de heer W.H. Cense benoemd werd tot algemeen directeur van het Nederlandse Rode Kruis.
Verkeersproblematiek, wellicht al ontstaan bij het eerste gebruik van het Visserspad, kreeg ook een plaatsje en tenslotte "Oome Jan" een verhaal over de legendarische Jan van Honschooten (overleden in 1960 op 93 jarige leeftijd), hierbij kan ik u van harte ter lezing aanbevelen het schitterende boek "LEZEN IN HET DUIN" over historie en landschap van de Amsterdamse Waterleidingduinen.

MW.

SCHENKING.

Opnieuw hebben de heer en mevrouw Glastra - zeer trouwe leden van het Genootschap Oud Zandvoort - een schenking gedaan aan het genootschap, welke schenking op deze plaats met grote erkentelijkheid door het bestuur aanvaard wordt.
Het gaat hierbij om een alleraardigst strandtafereel, weergegeven in potloodtekening, vervaardigd door de Haagse kunstschilder Johannes Josephus Destree die in 1827 weliswaar in Laeken bij Brussel werd geboren, maar grotendeels toch gewoond en gewerkt heeft in Den Haag.
Hij was een leerling van Andreas Schelfhout en Bartolomeus van Hove.
De grote kracht van Destree zijn de vele landschappen, zijn panoramische vergezichten en zijn stranden, die hij zowel in Nederland als daarbuiten heeft geschilderd.
Van deze schilder bevinden zich werken in het Rijksprentenkabinet in Den Haag, het Teylermuseum in Haarlem en nu ook, dankzij de familie Glastra, bij het Genootschap "Oud Zandvoort".
Voor de liefhebbers nu een aardig klusje om uit te zoeken of het hier om een Zandvoorts tafereel gaat of dat het elders langs de kust is getekend. Het is gedateerd feb. 1882. Opnieuw een rijke aanwinst voor het genootschap! TH.

U I T N O D I G I N G

voor de ALGEMENE LEDENVERGADERING, die gehouden zal worden op donderdag 14 mei 1992 in strandpaviljoen no. 8 "TREFPUNT", aanvang 20.00 uur.

AGENDA

1 Opening
2 Verslag Algemene Ledenvergadering 16 mei 1991
3 Jaarverslag van de secretaris*
4 Jaarverslag van de penningmeester*
5 Verslag Kascommissie
6 Behandeling begroting*
7 Bestuursverkiezing (zie Toelichting)
8 Algemene berichtgeving
9 Rondvraag
10 Sluiting

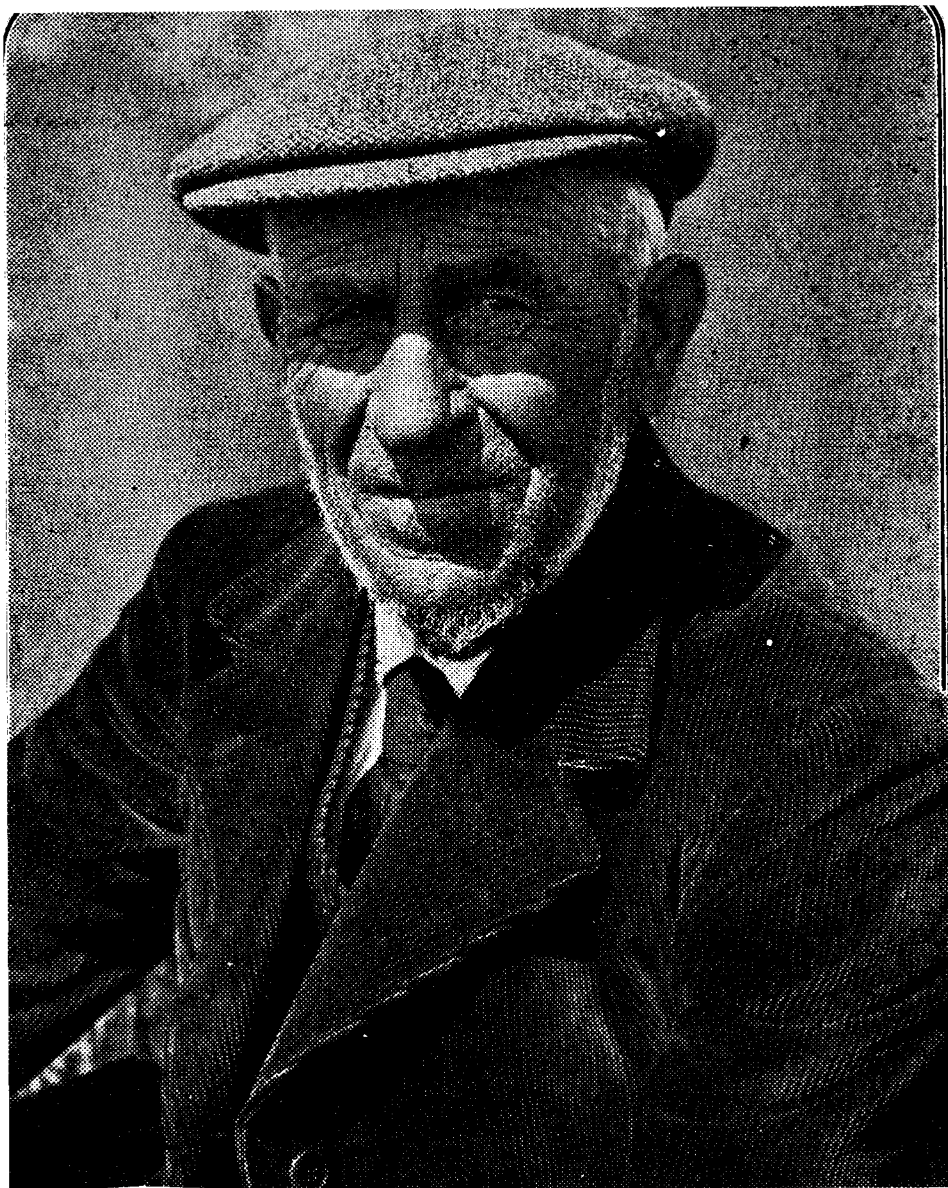
* Stukken ter vergadering beschikbaar

Volgens rooster zullen dit jaar aftreden:
mw. C. C. M. v.d. Kemp-v.d. Mije, voorzitter, de hr. J. Attema, vice-penningm., en mw. K. Harkamp-Bluijs.
De beide eersten stellen zich herkiesbaar en voor de laatste stelt het bestuur de hr. C. J. Wester verkiesbaar.

Eventuele tegencandidaten op te geven bij het secretariaat, hetgeen 24 uur vóór de vergadering schriftelijk dient te geschieden.

Na afloop zal de hr. Drommel weer een aantal dia's vertonen over het oude Zandvoort.

MET " OOME JAN " ACHTER DE WULPEN

"Het vak van koddebeier leer je niet in een paar jaar"

"Ikzelf kan toch ook wel een wulpennest vinden?"

Het was een kostelijke dag, warm en zonnig,windstil en groeizaam weer, echt zoel lenteweer. Op Texel zouden ze zeggen "heendekukeltjesweer".
Bij uitstek geschikt voor een kuiering door de duinen. Ik moest maar eens achter de wulpen aan, vond ik en met wie zou ik dat beter kunnen doen dan met "Oome Jan", de duinkoddebeier. Op hoop van zegen hem thuis te treffen,greep ik mijn karretje en een half uur daarna stond ik voor zijn woning.
"Is de baas thuis", vroeg ik aan de vrouw die mij tegemoet trad. Ja, die was bij honk, wonder boven wonder, ik trof het: Hij had vandaag werk bij huis, hij was draad aan het zetten. In de duinen vlak achter het huis. Zijn zoon Engel was daar ook. "We zien je helegaar niet meer" mopperde ze nadat ik geïnformeerd had naar de gezondheid en de gang van zaken."Waar zit je tegenwoordig toch? Vroeger als de doornsluipers weer terug waren en de wulpeneierentijd weer was aangebroken was je niet uit het duin te slaan. Ja, met "Oome Jan" ging het nog best. Een onstoerbre kerel".
Ofschoon ik eigenlijk moeite had dit woord van eigen vinding te analyseren, begreep ik toch opperbest, in welke betekenis zij het bezigde.Een onstoerbre kerel, ja, dat is hij. Oome Jan is voor mij nog altijd het type van een echte onvervalste duin-koddebeier een vertegenwoordiger van het uitstervende ras van "duinpetters" van de oude stempel. Een vakman van de bovenste plank en ofschoon nu al tegen de zeventig, nog onvermoeibaar en sterk als een beer. Geen theoreticus, maar een man, gevormd door een jarenlange practijk, een die geleerd heeft in het boek der natuur te lezen. Van jongsaf aan heeft hij er "aardigheid" in gehad en hij heeft het nog.
Het vak van koddebeier leer je niet in een paar jaar, maar pas door de ervaring en de routine van jaren, precies zoals een beschuitbakker of een horlogemaker de geheimen van het vak onder de knie krijgt. En nooit raak je uitgestudeerd. En dan moet je nog aanleg bezitten en er plezier in hebben.
Oome Jan is in dit opzicht erfelijk belast. Hij werd geboren uit een geslacht van koddebeiers. Zijn vader was jachtopziener en wat een beste ook. Zijn beide zoons zijn het eveneens en met ere en wat meer zegt : uit roeping.
Een van zijn kleinzoons, ofschoon thans nog een schoolknaap, verraadt telkens door interesse en aanleg welke richting hij zal kiezen.

Daar zit kleur in.

Oome Jan heeft mij al in de gaten gekregen, laat meteen draad en schop in de steek en samen strijken wij tegen het duinwalletje. Hij ziet er patent uit, door en door gezond en nog krachtig. Met plezier kijk ik naar zijn verweerde en gebruinde kop. Daar zit kleur in van zon en regen,

van weer en wind, die zelfs door een lange zonloze winterperiode niet meer weg gewist kan worden. Een badgast die zich een maand lang door de zon laat roosteren wordt niet zo bruin als Oome Jan in maart reeds is.
We praten wat over de kieviten en de doornsluipers, over het weer, de constante noordenwind van de laatste maand,over zijn duinen en de broeierij, over zijn fazanten en patrijzen, zijn jachtdieren. "Ik heb je in januari nog laten waarschuwen en je een boodschap gestuurd " zegt hij .
" Er zwierf een reus van een arend in de duinen, maar je kwam niet. Het was anders de moeite waard, nog nooit zag ik zo'n kanjer, nietwaar Engel? Poten zo dik als mijn polsen, maar dan allegaar met veren. Nou is ie natuurlijk allang vort. Maar het was me een "kalefater". En met zijn uitgespreide armen, maakt Oome Jan mij de spanwijdte van zijn vlucht duidelijk.
Dan informeert hij naar het doel van mijn komst. Ik laat doorschemeren dat ik naar de wulpen kwam kijken en dat ik eigenlijk graag samen met hem een paar uurtjes achter de dieren aan kuierde. " Dan moeten we maar meteen opstappen " klinkt het antwoord en zonder omslag staat hij op, trekt zijn veldgrijs linnen jachtbuis aan en stapt het klaphekje door dat toegang geeft tot de duinen.
Het wordt een ouderwetse zwerftocht. Kris en kras gaat het door het heuvelende landschap, dat zich nu in deze voortreffelijke voorjaarstijd wel van zijn beste zijde laat zien. In alle bosjes slaan nu de nachtegalen, overal tierelieren de leeuweriken en steeds worden we begeleid door het gejodel van wulpen, er zijn weer roodstaartjes en tapuiten en in de verte roept een koekoek. De meidoorns staan op springen, de berken komen juist in het jonge blad en de bodem ziet hier en daar paars van de duinviooltjes.

Zestig jaar in het duin.

Geruime tijd lopen we zwijgend achter elkaar, maar als we de Boerenpan achter ons laten en de wijde vlakte van het Sprenkel bereiken, komt hij los en vertelt over zijn ervaringen, zijn belevenissen met veer en pluim, sterke stropers- en jachtverhalen komen op de proppen, maar ook onder het boeiendste relaas houdt hij koers en niets ontgaat hem.
Zestig jaren loopt hij nu in het duin en geen enkele vierkante roe van zijn uitgestrekte domein heeft geheimen voor hem. Al is het pikkedonker, geen meter loopt hij mis. Toch is er in al die jaren al heel wat veranderd.
Ja, daar had je vroeger bijvoorbeeld het Paradijs. Daar woonden twee oudjes, de vrouw heette per ongeluk Eva en daarom spraken we altijd van Adam en Eva in het Paradijs. En als er gejaagd werd, dan wisten de jachtheren het wel altijd zo in te kleden dat we met de rust zo

ongeveer in het Paradijs zaten. Want zie je, Eva had zo'n bijzondere hand van pannekoeken bakken. Maar een Paradijs is het allang niet meer....

Een wulp die vijftig meter voor ons uit de kruipwilg rijst, vraagt onze aandacht. "Die leit er vast en zeker", meent mijn geleider, "heb je goed gezien waar hij opging ?" Hij gunt me de eer en laat me voorgaan. Ik zet mijn beste beentje voor en steven recht op de plek af, waar ik de wulp voor het eerst zag. Het terrein is als geknipt voor een wulpennest en ik concentreer al mijn zinnen op een diepe kom met wulpeieren. Nu nergens anders meer aan denken. Eieren, vier grote, groenachtige, donkergevlekte eieren, daarop moet ik mij nu spitsen. Ik snor alle helmpollen af, kijk in de lage begroeiing van de kruipwilgbosjes, snuffel dan ook tussen de duindoorns, maar het nest blijft onvindbaar, hoe ik ook mijn best doe. Dat is toch al te gek, ik ben toch zeker nog wel in staat een wulpennest te vinden ? Of zou hij al jongen hebben ? Maar Oome Jan zei toch dat hij er zeker lag ?
Dan komt hij mij te hulp, maar gunt de plekjes, welke ik grondig afzocht, nauwelijks een blik. " Op de plek waar jij hem zag rijzen daar ligt hij niet. Hij heeft getippeld en dan kan hij maar van één kant gekomen zijn. Als hij er ligt, dan moet het daar in dat "dotje geil"(Kruipwilg) zijn, daar links van die doorns.Samen zoeken wij verder en als hij olijk vraagt "zie je hem al", weet ik dat het nest gevonden is. Maar het duurt toch nog even voordat uit die wirwar van helm, kruipwilg en duingrasjes, van licht- en schaduwvlekjes, van een mengeling van allerlei groene en grijze toontjes, het nest met de fijne eieren loskomt en zichtbaar voor mij wordt.
Met een wijde boog gaan wij verder door de vlakte en zo om de paar honderd meter laat Oome Jan mij een wulpennest zien. Allemaal nesten, welke hij al gevonden had toen de eieren nog geraapt mochten worden en zonder zich ook maar één ogenblik te bedenken, stevent hij er op af. Van elk nest weet hij op een prik, wanneer het uit zal lopen en ik zie deze middag meer wulpennesten, dan een ander in een geheel broedseizoen.

"Slimmer dan jij en ik".

"Nu nog even kijken naar de doornsluiper, die ik eergisteren, daar bij die balsempopels opstootte", stelt hij voor. "En nou je wafel houden, want doornsluipers zijn slimmer dan jij en ik samen".
Maar de griel is niet thuis en ons zoeken naar zijn nest blijft vruchteloos.
Twee scholeksters staan echter verdacht op een heuveltje naar ons te kijken en volgen al onze bewegingen. Tussen wat takken, welke daar tegen het verstuiven zijn neergeworpen, vind ik twee nieuwe broedkuiltjes, maar Oome Jan keurt ze geen blik waardig. "Als ze hier komen te liggen, dan moet het

in dit kuiltje zijn ", beweert hij met gezag. "Die schraveltjes van jou zijn dood, ze zijn er in geen twee dagen op geweest, maar dit houden ze "levendig", dat zie je zo.Maar nou moeten we naar huis. Ga overmorgen maar eens kijken en als er dan geen eitje in ligt dan heet ik geen Oome Jan meer".

Jan P. Strybos

Om u nog iets langer in de sfeer te houden die bovenstaand artikel, eertijds geschreven door de befaamde vogelkenner J. P. Strijbos, ook bij u ongetwijfeld opriep plaatsten wij hieronder een foto gemaakt van de opzichterswoning in het Zwarte veld, gelegen ongeveer 1 km zuidelijk van het Paradijs.
Bij de woning ziet u Toon Jansen.

WELKOM NIEUWE LEDEN

Door plaatsgebrek kunnen wij helaas de namen van een 20-tal nieuwe leden niet vermelden. In het volgende nummer van "de Klink" zal dit zeker worden goedgemaakt.

Mocht u, na de lezing van de hr. v.d. Kleij op onze genootschaps-avond, hier nog iets meer over willen weten. De hr. Cense heeft aan het genootschap een aantal exemplaren van het tijdschrift "Wonen Nu" ter beschikking gesteld waar u alles nog eens uitgebreid kunt lezen. Verkrijgbaar bij E. Hoogervorst, Oosterstraat 1.

14 februari 1992, GENOOTSCHAPSAVOND!

In het kader van het landelijk Monumenten Inventarisatie Project (MIP) heeft drs. E. van der Kleij, architectuurhistoricus en werkzaam bij het bureau Cultuur van de provincie Noord-Holland, de regio Zuid-Kennemerland geïnventariseerd op het gebied van architectuur en stedebouw uit de periode 1850 - 1940. Er werd een lijst samengesteld van een kleine honderd objecten in Zandvoort, en de heer van der Kleij was bereid op de genootschapsavond van 14 februari jl. het een en ander toe te lichten.
Na een inleiding van vice-voorzitter Chris Wagenaar memoreerde de heer van der Kleij dat uit de periode van Zandvoort als vissersdorp enige kleinschalige objecten bewaard zijn gebleven, zoals de voormalige smederij aan het Achterom en de vroeg twintig eeuwse schelpenloods aan de Swaluestraat. Kenmerkend voor Zandvoort als badplaats zijn de veranda-huizen, die vaak gebouwd werden met het oog op zomerverhuur. Aan de Haarlemmerstraat zijn nog een paar van deze huizen te zien, waarbij het opvalt dat zowel het houtsnijwerk van de veranda's. de balcons en de loggia's als de ijzeren tuinhekjes in tact zijn gebleven. Toen zandvoort, dankzij een goede trein- en tramverbinding, aantrekkelijk werd voor forenzen verrezen er ook villa's, en als voorbeeld toonde de heer van der Kleij enkele, nog steeds fraaie panden aan de Kostverlorenstraat en de Zandvoortselaan.
Onder de talrijke huizen die op het scherm de revue passeerden zagen we ook "Bennoheim" dat, ironisch, diezelfde dag met de grond gelijk was gemaakt. Het was interessant hierover eens de mening van een deskundige te horen. "Eén van de aardigste panden van Zandvoort.Het zou goed geweest zijn om dit voor de toekomst te behouden" aldus van der Kleij. "Van de nare herinneringen van nu weet over 25 jaar immers niemand meer iets?"
Na de pauze volgde de vertoning van een door wijlen mevrouw Pietersen-van Keeren opgenomen film over het vroegere Zandvoort. Omdat de heer H.Gansner verhinderd was berustte de presentatie bij de heren Ton Bakels en Jelle Attema. Mede door het voortreffelijke commentaar van laatstgenoemde maakten de aanwezigen op een kostelijke manier opnieuw kennis met de Mosterdhuizen, het Zeemanshofje, de Novemberstorm van 1937, de oude Strandweg, "Janbroer", "Tippie", "de Kous", en niet te vergeten met de vervaardigster van de film, een stralende mevrouw Pietersen-van Keeren.

De warme belangstelling voor oude films bleek ook toen het Zandvoorts Nieuwsblad samen met ons Genootschap eind februari een tweetal "nostalgische" filmavonden organiseerde. Bij de voorverkoop van kaarten waren beide avonden binnen een uur uitverkocht. Om teleurstelling te voorkomen werd er een derde filmavond aan toegevoegd. Kr.M

1937 - IJspret op het voetbalveld van Zeemeeuwen.

Geen noren, hockey of kunstschaatsen maar friese doorlopers.

KOPER - KEUR - of BURGER.

Op 13 april 1686 werd een attestatie afgegeven aan STEINTIE FLIPPI, gekomen van Rotterdam en opgevoed in 't weeshuis.
(zie ook "De KLINK" 1e jaargang n° 4 blz. 14.)

STEINTIE trouwt 18. 04. 1688 met CORNELIS CORNELISSE, van dit echtpaar zijn drie kinderen bekend.
Het tweede kind, PHILIP CORNELISSE, hertrouwt 30 jan. 1729 met AAGJE PIETERS van DUIJN. Uit dit echtpaar wordt o.m. geboren; STIJNTJE FULPS, gedoopt te Santfoort 7 mei 1733 (doopboek blz. 10) dochter van Phulps Cornelisz en Aagje Pietersz van Duijn.

We laten Stijntje Fulps hier even met rust en gaan op zoek naar haar echtgenoot; dit is EWIT HENDRIKSZ SCHAAP:
(zie ook "DE KLINK" 11e jaargang n° 1 blz. 17)

Op 28 december 1721 trouwen te Zandvoort:
HENDRICK PIETERSZ SCHAAP - gedoopt te Zandvoort 6 nov. 1701, zoon van Pieter Arentz en Trijntje Arisz. Bevestigd als lidmaat Herv. Kerk op 1 april 1770, overleden 15 april 1771, verongelukt met een schuijtje op zee, volgens aantekening bij het lidmaatschapsregister. - en zijn bruid;
CLAASJE DIRKS MOOLENAAR - gedoopt te Zandvoort 25 maart 1703, dochter van Dirk Arisz en Clara Ewouts. Bevestigd als lidmaat Herv. Kerk eveneens op 1 april 1770. Begraven te Zandvoort 5 maart 1783.(Impost Begraven 9/46).

Hendrick Pieters Schaap en Claasje Dirks Moolenaar kregen veel kinderen, ik ben er 12 tegen gekomen in de registers. Wij volgen hier echter EWIT HENDRICKS SCHAAP gedoopt te Zandvoort 25 november 1733.
Op 5 maart 1758 worden deze EWIT HENDRICKS SCHAAP en STIJNTJE FULPS KOPER tot lidmaten der Herv. Kerk bevestigd.
Op 30 april trouwt Ewit Hendriks Schaap met Stijntje Fulps Koper. (trouwen Zandvoort blz. 199). Ewit en Stijntje kregen voor zover bekend 10 kinderen, en nu komt het, het doopboek van Zandvoort levert de volgende gegevens:

blz.	Naam	datum doop		ouders
83	KLAASJE	1 juli	1759	Stijntje Phulps KOPER
88	AAGJE	6 sept.	1761	Stijntje Phulps KOPER
91	HENDRIK	3 okt.	1762	Stijntje Phulps KEUR
94	FULPS	4 dec.	1763	Stijntje Phulps KEUR
105	KLAASJE	1 maart	1766	Stijntje Phulps KEUR
114	HENDRIK	19 juni	1768	Stijntje Phulps ?
122	CORNELIA	12 nov.	1769	Stijntje Phulps KOPER
127	TRIJNTJE	26 nov.	1770	Stijntje Phulps BURGER
134	NELLETJE	15 maart	1772	Stijntje Phulps BURGER
149	CLAARTJE	16 mei	1773	Stijntje Phulps BURGER

Het doopboek leert ons ook dat de vader in al deze gevallen Ewit Hendriks Schaap is, verder dat Trijntje geboren werd op 24 nov 1770, Nelletje geboren werd op dezelfde dag van haar doop 15 maart 1772 en Claartje de dag voor haar doop 15 mei 1773.
Voor de moeder echter wordt drie keer de naam KOPER, drie keer de naam KEUR en drie keer de naam BURGER vermeld.
Op 27 november 1783 wordt begraven STEINTJE FULPS BURGER.
(Impost begraven in de 4e classis *f* 3.--)
Op 31 januari 1784 (Impost trouwen boek 9 blz.13) trouwt Ewit Hendriks Schaap, weduwnaar van wijlen Stijntje Fulpsdr. KEUR, met Pietertje Gerrits Helberg, weduwe van Cornelis Jacobs Voois.
(ondertrouw/trouw Zandvoort 4/19. 11. 1764) De bruid pro deo en de bruidegom in de 4e classis,dus alhier *f* 3.--)
Op 15 februari 1784 (trouwboek Zandvoort Herv. Kerk blz. 12.2) trouwt Ewit Hendriks Schaap, als weduwnaar van Stijntje Fulps KOPER, met Pietertje Gerrits Helburg, de weduwe van Cornelis Jacobs Vois.
De ondersteuning van zijn en haar kinderen uit hun vorige huwelijken was overigens maar van korte duur, want reeds op 10 maart 1784, nog geen maand na hun kerkelijk huwelijk, verongelukt Ewit Hendriks Schaap 's morgens te 9 uuren met een schuijtje.
Zijn vrouw Pietertje Gerrits werd te Zandvoort begraven op 4 juni 1787.

H.Dees

Mevr. A.G.M.van der Oord Wisker gaf op verzoek van de heer Dees de navolgende deskundige toelichting over het gebruik van achternamen.

Eerst in het jaar 1811 was men wettelijk verplicht om de familienaam van de vader te voeren. Voor 1811 bestond er geen enkele verplichting of voorschrift wat betreft het voeren van een familie achternaam.
Vooral in de provincies Noord-Holland, Friesland en Groningen was het gebruikelijk de familie achternaam achterwege te laten. Een persoon werd genoemd met zijn voornaam c.q. roepnaam, gevolgd door een patroniem - dat is de naam van zijn of haar vader in de tweede naamvalsvorm zoals bijvoorbeeld Ewit Hendriks(zoon) of Stijntje Phulps.-

Vrouwen en meisjes gebruikten minder vaak een familie achternaam dan mannen en jongens. Dat nu, in het geval van Stijntje Phulps haar soms een familienaam wordt gegeven, zelfs meer dan één, komt vóór 1811 veel vaker voor. Immers, er was toch geen enkele verplichting wat betreft het voeren van een familienaam. Ze kon een bijnaam gebruiken, of de familienaam van haar vader, maar ook die van haar moeder of grootmoeder. Zelfs de naam van een oom bij wie ze in dienst was kon ze gebruiken zonder in de problemen te komen.

Waarom Stijntje Fulps juist deze drie familienamen gebruikte is waarschijnlijk wel te achterhalen met een uitgebreid genealogisch onderzoek.

A. G. M. van der Oord-Wisker

1939/1940 *DAT WAS NOG EENS EEN WINTER !*

Hieronder en op de volgende pagina het strand en het silhouet van een vooroorlogs Zandvoort onder barre winterse omstandigheden. Koud hè!

De nieuwe Zandvoortsche verkeersregeling.(we schrijven mei 1926)

"Zandvoort is als dorp vrij onbelangrijk. Maar als tweede badplaats van Nederland lokt het in den zomer duizenden vreemdelingen, onder wie honderden automobilisten. Die mogen er wel op bedacht zijn, dat de huidige Zandvoortsche magistratuur, hoe goed hare bedoelingen misschien ook zijn, Zandvoort in een soort van doolhof, wat het verkeer betreft, heeft herschapen. Ons groot bezwaar tegen het novum geldt het feit, dat men bij veel wijzigingen den gevaarlijksten toestand vrijwel ongewijzigd heeft gelaten, nl. den hoek Haltestraat en Zeestraat, waar steeds de meeste accidenten plaats vonden, omdat het verkeer uit beide richtingen in elkaar kon grijpen en dikwerf "greep". Dit is zoo gebleven, al heeft men ook aan het einde der Haltestraat een rechtshouden gebiedend gemaakt. Zonder verkeersagent zal men het evenwel in dit Zandvoortsch helletje niet kunnen stellen.
Als tweede bezwaar noemen wij het veel te ingewikkeld maken van het verkeer. Een oplossing om dit verkeer in twee verschillende richtingen, absoluut gescheiden van elkaar, te leiden, ware gemakkelijk te vinden geweest. Men vond het blijkbaar raadzamer om ingewijden op dit gebied, b.v. de adviseurs van A.N.W.B., K.N.A.C.of K.N.M.V. niet te raadplegen en 't maar op eigen houtje te wagen
Nu ligt b.v. het einde van de Zeestraat geheel braak. Het deel, dat loopt van Burg. Engelbertsstraat tot Boulevard mag noch van de land, noch van de zeezijde bereden worden. Hoe geschikt was het nu geweest als stallingsterrein! Nee, men handhaaft het particulier emplacement van "Riche", en legt den bezoekers van deze inrichting, die per snel.as komen, alle mogelijke hinderpaaltjes in den weg om deze plek te bereiken.
Het verkeer naar den Zeeweg loopt nu vanaf het dorp door de Dr.Mezgerstraat. Op zeker punt mag, ja, moet dit verkeer den Boulevard weer bereiken. Men kiest hiervoor niet een der gemakkelijk te nemen bochten, b.v. die achter het Kurhaus, neen, men jaagt de menschen al Noordelijker en Noordelijker, bijkans tegen de duinen op, en laat ze dan een scherpe hoek nar links van ongeveer 135 graden maken.Buitengewoon handig en bevorderlijk voor een goed verkeer.

Verder heeft men nog meer blunders gemaakt, b.v. in de Oranjestraat, blunders waarop wij binnenkort terugkomen. Voor het heden kunnen dit slechts constateren: de nieuwe regeling heeft Zandvoort veel te veel borden (het wemelt er van) en een slechte stemming gebracht. Niemand is te spreken over dezen eersten goocheltoer van den nieuwen burgemeester, die in een ding heeft uitgemunt: het kiezen van niet ter zake kundige adviseurs.

Onze indruk is verder, dat wil men consequent blijven, wil men de veiligheid in dit dorp niet in de waagschaal stellen, men door deze verkeersregeling geen politie kan uitsparen. Verkeersposten op de hoeken Halte- en Zeestraat, verder op die van het Tramplein, zijn even gebiedend als vroeger.
Laat men die weg, dan begaat men een onverantwoordelijkheid en de ongelukken zullen niet uitblijven."

ER blijkt alweer "niets is nieuw onder de zon" want anno NU worden in Zandvoort nog steeds verkeerscirculatieplannen gemaakt.

Reacties van lezers.

Denkt men alle namen te weten dan kan er nadien toch weer twijfel ontstaan. Mevr. Paap-Kemp ,hierin gesteund door de heer Draijer, is n.l. de mening toegedaan dat de "jeugdige Zandvoorters" n° 7 en n° 11 Nel Draijer en Dick Draijer zijn.(11ᵉ jaargang n° 4, blz. 14)

Het zal altijd moeilijk blijven om bij oude foto's de juiste namen te plaatsen.
Al is bovenstaande opmerking juist dat mag ons niet verhinderen u de namen te verstrekken van de pianovervoerders op pagina 7 van de vorige aflevering, en mocht daar een naam fout zijn zeker niet van Piet de Witkop,welke door velen herkend werd met mevr.Harkamp-Bluijs als eerste.
van links naar rechts; Kobus Vossen(was reeds vermeld), Pumme van Willem van Jampie (Zwemmer), Piet de Witkop en Vos (had een pianohandel in de Stationsstraat). Deze gegevens werden verstrekt door mevrouw Paap-v.d. Mije die ze op haar beurt verkreeg van haar oom Dirk Keur, zij vertelde ook dat de badman op de foto linksonder op pagina 9 van de 11ᵉ jaargang n° 1, Evert van Mijntje (Evert Keur) is.een oom van haar. Onze foto blijkt dan ook een deel van een grotere foto te zijn met "badschonen" gezeten op de treden van een badkoets!

In "reacties van lezers" (zie 11ᵉ jaargang n° 3 juli 1991) haalde de heer ir. F. Zwaan een schrijven aan van de directeur van het Frans Halsmuseum.
De heer Zwaan deed ons inmiddels een kopie van deze brief,gericht aan de Weledelgeboren Heer L.N.Zwaan,gedateerd 30 juli 1938, toekomen.
De brief luidt als volgt:" Weledelgeboren Heer, Hierbij heb ik de eer U vriendelijk dank te zeggen voor de geschonken grafsteen van Simon Paap. Deze steen zal bij de andere Simon Paap - curiosa, welke zich in het Frans Halsmuseum bevinden, gevoegd worden." Was getekend G.D. Gratama.
Ligt hier wellicht een taak voor het bestuur van ons genootschap?

Een van de redactieleden van "DE KLINK" is al vele jaren lezer/abonnee van het in Overijssel/Flevoland veel gelezen dagblad; ZWOLSE-COURANT. Op donderdag 28 november 1991 -202ᵉ jaargang nº 280 - stond daarin onder de titel "Urker huisarts directeur Rode Kruis" een artikel dat zijn bijzondere aandacht trok. Het betrof n.l. de benoeming van Wim Cense, geboren te Zandvoort 30 april 1942, tot landelijk directeur van het Nederlandse Rode Kruis. Wim is een zoon van de oud directeur van het Gas en Waterleiding bedrijf te Zandvoort. Het gezin Cense stond midden in onze Zandvoortse gemeenschap. Hieronder een uittreksel van dit artikel.

De nieuwe algemeen directeur van het Nederlandse Rode Kruis voelt zich vereerd. Na twintig jaar als huisarts in het vissersdorp Urk, volgt een nieuwe uitdaging. W.H. Cense (49) maakt van veel van zijn nevenfuncties nu zijn werk. Voor een groot deel wordt hij gedreven door idealisme. Het leiding geven aan de vele vrijwilligers van het Rode Kruis, is één van de belangrijkste zaken die hem aantrekt. " Want een samenleving zonder vrijwilligers is een schrale samenleving, een afschuwelijke samenleving"Een organisatie moet mensen prikkelen en enthousiast houden.

Deze week werd de, in Zandvoort geboren, Urker huisarts per 1 april 1992 benoemd tot algemeen directeur van het Nederlandse Rode Kruis.
Maar Cense was meer dan alleen huisarts.
Vanaf 1981 was hij bestuurslid en sinds 1987 voorzitter van de Koninklijke Nederlandse maatschappij tot bevordering der geneeskunst (KNMG).
Hij voerde landelijk actie voor afasiepatiënten, is lid van de Stuurgroep Toekomstscenario's Gezondheidszorg en voorzitter van de Nederlandse Stichting tot bestrijding van sexueel overdraagbare aandoeningen. Van 1972 tot 1982 was hij commandant van de plaatselijke afdeling van het Rode Kruis op Urk.
"Het was een moeilijke beslissing, want het is niet niets om na twintig jaar hier weg te gaan. Maar nu de knoop is doorgehakt, begint een tweede helft van mijn arbeidzaam leven. En mijn vrouw en ik voelen ons er twintig jaar jonger door. Het lijkt me heel boeiend om nu eens met een andere sector van de samenleving kennis te maken." De, naar zijn zeggen, aan nationale en internationale activiteiten verslingerde heer Cense wensen wij veel succes!

P.S.V. in 1934. (Géén jongens van de gloeilampenfabriek)

P.S.V. heette de club, Plannoordse Sport Vereniging, want wij speelden niet alleen voetbal maar deden ook, natuurlijk op onze eigen manier, aan hardlopen, verspringen, hoogspringen, kogelstoten en speerwerpen.
Maar voetbal stond voorop. We speelden vaak tegen school B, het Schouwtje uit Haarlem en tegen SHELL.(Sport Houdt Elk Lichaam Lenig), dit was een jongensclub uit de Zeestraat, Parallelweg en omgeving.
Op de foto boven van links naar rechts: Leo Determan (met vlag), Tommy Determan, Poeki Heeres, Leen Stolk, Koos de Graaf.
Onderste rij: Wim v.d. Moolen, Arie Paap, Albert v.d. Moolen, Piet Hendriks en Jantje v.d. Bos.
Piet Hendriks emigreerde naar Australië en Jantje v.d. Bos naar Zuid Afrika.

A. J. v.d. Moolen

BESTUURSSAMENSTELLING

Voorzitter:	Mw. C. C. M. Kemp-v.d. Mije, Tolweg 29 2042 EJ Zandvoort, tel. (02507-17201)
Vice-voorzitter:	Ir. C. J. Wagenaar, Kostverlorenstraat 23 2042 PA Zandvoort, tel. (02507-13999)
Secretaris:	J. Paap, Celsiusstraat 33 2041 TB Zandvoort, tel. (02507)-15967
Vice-secretaris:	A. Koper, W. Kloosstraat 9 2041 BK Zandvoort, tel. (02507-18441)
Penningmeester:	J. Bluijs, Pasteurstraat 7 2041 VA Zandvoort, tel. (02507)-14632
Vice-penningm.	J. Attema, Cort v.d. Lindenstraat 2, flat 25 2042 KA Zandvoort, tel. (02507)-14555
Leden.	Mw. K. Harkamp-Bluijs (02507-16929) A. Drommel (02507)-17963 Mw. H. P. M. Hoogervorst-Schuiten (02507-18177)
Bankrelatie:	ABN-Amro te Zandvoort Rek. nr. 565738305, giro-nr. ABN 4000
Giro-nummer:	4206723 t.n.v. Genootschap "Oud Zandvoort"
Contributie:	Minimaal f 15.- (excl. verzendkosten) per jaar

REDACTIE "DE KLINK"

Het blad "De Klink" is een kwartaaluitgave van het Genootschap "Oud Zandvoort" en wordt uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur van het Genootschap. Met het uitgeven van het blad streeft het bestuur naar een grotere bekendheid van en het kweken van belangstelling voor de geschiedenis van Zandvoort.
Voor het samenstellen van het blad heeft het bestuur een redactiecommissie gevormd, die bestaat uit: mevr. C.E. Kraan-Meeth en de heren P. Brune, K. C. van der Mije Pzn., H. Opheikens, M. Weber en C. J. Wester.

VRIENDELIJK VERZOEK

ADRESWIJZIGINGEN en evt. andere berichten zo spoedig mogelijk aan een van de adressen door te geven.